

Rok Dvoutisící

Daniel Hůlka

Pár voskových svící
V nich rozžehnutí
Vždyť rok dvoutisící
Je na spadnutí

Co bývalo míjí
Však zůstal tu cíl
Běh vzpřímených šíjí
Už aby tu byl

S čím přijdou ti zítřejší
Svět měl by snad být krásnější
Zla záští a lidských ztrát
By neměl se bát

Bez hradeb a mříží
Jen s večernicí
Tak ať jen se blíží
Rok dvoutisící

Ty dnes netušící
Hled' smířit se s tím
Brát rok dvoutisící
I s dobrým i zlým

Na vzdálených hůrkách
Snad najdem pár míst
A chléb o dvou kůrkách
Jak dřív budem jíst

Ať k světu svět zůstává
Zla dobra ta jsou střídavá
Veď k slunci nás bloudící
Rok dvoutisící
Rok dvoutisící